

Omarm
toekomst
met
hoop!

Moed houden,

eenvoudig voortgaan, als je kunt.
En als je niet kunt, niet meer kunt, wachten;
of uitrusten bij een vriend, als die er is.
En, als die er niet is, tóch wachten;
-dan maar alleen-
wachten tot het weer gaat: straks.

Eenvoudig voortgaan;

de weg nemen zoals die komt
met z'n vóór en z'n tegen;
je oog helder als een lamp die je lijf verlicht.
Doen wat ter hand is.
Antwoorden geven als die er zijn.
En intussen voelen de tik van je stok;
niet teveel omzien
-een enkele keer soms,
want de weg gaat dwars door je hart-
niet teveel omzien en niet teveel ook vooruit.

Eenvoudig voortgaan en weten:

deze weg is niet alles,
en is niet van deze wereld alleen.
De wolken zien die aandrijven
uit eeuwige verten
-wie trok er hun grens?-
en je hart voelen inkloppen
op de eeuwige heuvels
-wie heeft ze gegrond? -
en van de dingen de stille kant zien...
waar ze grenzen aan de Eeuwige...
Herman Andriessen

Heer , ik heb Uw vriendschap zo nodig.
Want als ik bij U ben,
hoef ik me niet te verontschuldigen,
niet te verdedigen,
niets te bewijzen.
Doordat U mij aanvaardt
zoals ik ben,
kan ik mijzelf gaan zien
zoals ik ben.
En hoe meer ik daardoor
mijzelf leer kennen,
des te dankbaarder word ik dat U mij
aanvaardt zoals ik ben.
Antoine de Saint-Exupéry

GOD EN DE ANDEREN

De anderen
in God zoeken
en God
in de anderen zoeken,
maar het zoeken volgt
in beide gevallen
een andere weg.

Als we God zoeken
in de anderen,
staan we reikhalzend,
vol gespannen verwachting,
te verlangen
naar de voltooiing
van de vriendschap in God,
de voltooiing van de dageraad
in de volle zon;
we gaan als het ware
langs een onstuimige rivier
naar de Zee.

Maar als we
de anderen zoeken in God,
staan we rustig,
vol verwachting en hoop voor God:
Hij zal zich aan ons geven,
in zijn volheid,
dit is in allen alles.

Enerzijds geeft men zich
hartstochtelijk aan God
in het geloof en de hoop
in de anderen
de liefde te vinden.

Anderzijds geeft men zich
hartstochtelijk aan de mensen
in het geloof
en de hoop
God in de liefde te vinden.
Egied Van Broeckhoven

Er is een groot verschil
tussen zeggen
dat er ergens een Bron moet zijn
en drinken van die Bron.
Pas als je drinkt van de Bron,
heb je geen dorst meer.
Daarom blijf ik je uitnodigen:
zoek de Bron
en drink als het droog wordt.

Er is een groot verschil
tussen zeggen
dat er ergens een Vuur is
en je verwarmen aan dat Vuur.
Pas als je je warmt aan het Vuur,
heb je geen kou meer.
Daarom blijf ik je uitnodigen:
zoek het Vuur
en warm je als het koud wordt.

Er is een groot verschil
tussen zeggen
dat er ergens een Kracht is
en je optrekken aan die Kracht.
Pas als je Nieuwe Kracht ervaart,
ben je niet langer zwak.
Daarom blijf ik je uitnodigen:
zoek de Kracht
en word sterk in moeilijke dagen.

Af en toe.
Misschien nu.
Niet altijd raakt uw Woord ons,
trekt het een lichtend spoor
door het landschap van onze ziel.

En dat bedroeft ons.
Ons leven
had zoveel rijker kunnen zijn,
onze ziel,
ons innerlijk landschap,
zoveel bloeiender.

Niet altijd, o God
ontstaat het gesprek
waar Gij zo innig op hoopt.

Als het maar af en toe
tot ons doordringt,
zielsdiep tot ons doordringt
wat Gij ons te zeggen hebt.

Af en toe.
Misschien nu.
Hans Bouma

Er is een groot verschil
tussen zeggen
dat er ergens een Licht is
en je verlicht weten door dat Licht.
Pas als je het Licht ziet,
is er geen duisternis meer.
Daarom blijf ik je uitnodigen:
zoek het Licht
en wees innerlijk verlicht in donkere momenten.

Er is een groot verschil
tussen zeggen
dat er ergens een Rots is
en kunnen steunen op die Rots.
Pas als je de Rots
onder je voeten voelt,
sta je stevig.
Daarom blijf ik je uitnodigen:
zoek de Rots
en sta stevig in de storm.

Er is een groot verschil
tussen zeggen
dat er ergens een God is
en de zekerheid
van zijn Aanwezigheid proeven.
Pas als je een relatie met God beleeft,
verandert je leven.
Daarom blijf ik je uitnodigen:
zoek de levende God
en leef vanuit Hem.

De Geest van God
waait als een wind
op vleugels van de vrede,
als adem die ons leven doet,
deelt ons een onrust mede
die soms als storm durft op te staan,
geweld en kwaad durft tegengaan,
een koele bries die zuivert.

De Geest van God is als een vuur,
als vlammen felbewogen,
verterend wat aan onrecht leeft,
een gloed vol mededogen.

Een vonk van hoop in onze nacht,
een wenkend licht dat op ons wacht,
een warmte in hart en ogen.

In stilte werkt de Geest van God,
stuwt voort met zachte krachten,
een wijze moeder die ons hoedt,
een bron van goede machten.

Zij geeft ons moed om door te gaan,
doet mensen weer elkaar verstaan,
omgeeft ons als een mantel.

Marije Koiuck-de Bruijne